

§ 316.

I det Hele kunne faa mange Nævninger forkastes i Henhold til § 315, som Forskjellen mellem 12, eller, hvis 1 eller 2 Erstatningsnævninger skulle tiltræde, henholdsvis 13 eller 14 og Tallet paa de i Urnen lagte Sedler angiver.

Halvdelen af de tilladte Forkastelser tilkommer Anklageren, Halvdelen den Anklagede. Er Tallet ulige, har den Anklagede Ret til at forkaste en Nævning mere end Anklageren.

§ 317.

Er der i samme Sag flere Anklagede, ere disse lige nær berettigede til at udøve den en enkelt Anklaget ved § 316 hjemlede Forkastelsesret.

Kunne de ikke enes om Udøvelsen af denne Ret, fordeles de dem indrømmede Forkastelser ligelig mellem dem. Med Hensyn til de Forkastelser, som ikke kunne fordeles saaledes, afgjøres det ved Lodtrækning, hvem af de Anklagede de skulle tilkomme. Egeteledes bestemmes ved Lodtrækning, i hvilken Rækkefølge de skulle erklære sig om Antagelse eller Forkastelse. En herefter af en af de Anklagede erklæret Forkastelse gjælder ogsaa for de andre.

§ 318.

Indsigelser, der gaa ud paa, at Reglerne i §§ 315—17 ere tilfidesatte, skulle fremføres for Anklagefristets Dplæsning.

§ 319.

Naar 12 eller, hvis Erstatningsnævninger skulle tiltræde, henholdsvis 13 eller 14 uforkastede Nævninger ere udtrukne, ophører Lodtrækningen. De 12 først Udtrukne ere Nævningerne i Sagen; den eller de, hvis Navne senere maatte udtrækkes, ere Erstatningsnævninger.

§ 320.

Ere flere Sager berammede til Forhandling paa en Dag, kunne de for en foregaaende Sag udtrukne Nævninger, forudsat at ingen af de i § 15 angivne Grunde er til Hinder, ogsaa medvirke ved Afgjørelsen af andre til Forhandling paa samme Dag ansatte Sager, saafremt den eller de Anklagede i disse antage dem ogsaa for deres Sag, og Anklageren afgiver samme Erklæring. Spørgsmaal herom afgjøres, førend Nævningernes Edsfæstelse finder Sted. Ved denne skulle i bekræftende Fald samtlige Anklagede være tilstede.

Mangle Betingelserne for Anvendelsen af foranstaaende Regel, og der saaledes paany skal udtages Nævninger for en senere til Forhandling paa samme Dag ansat Sag, kan efter Formandens Bestemmelse Lodtrækning for den senere Sag foretages, førend Forhandlingen i den tidligere Sag begynder.

§ 321.

Nævningerne indtage deres Sæde i den ved Lodtrækningen for enhver Sag bestemte Orden.

§ 322.

Formanden tager derefter Nævningerne i Ed, idet han tiltaler dem saaledes:

„De skulle love og sværge ved Gud den Allmægtige, den Allvidende og Retfærdige, at de i Sagen mod N. N. med Trofasthed og Ridfærdighed ville opfylde en Nævningens Pligter, ikke samtale med Noget, der ikke er Nævning i Sagen, om denne, førend den er afgjort, af yderste Gode omhyggeligt være Beviserne saavel imod som for den (de) Anklagede, og uden at lade dem forlede af Frygt, Rid eller Benfæst, af Hensyn til Gunst eller Gave, Magt eller Anseelse, afgive deres Stemme alene efter samvittighedsfuld Overbevisning.“